

روز بیست و دوم: چهارشنبه هفته چهارم

پس ثمرات مناسب توبه بیاورید و در خاطر خود این سخن را راه مدهید که ابراهیم پدر ماست، زیرا به شما می‌گویم خدا قادر است که از این سنگها، فرزندان برای ابراهیم برانگیزاند. لوقا ۳: ۸

یحیی تعمید دهنده در حال صحبت با انبوهی از مردم است (آیه ۷). بسیاری از مردم از جمله رهبران مذهبی نزد او به کنار رود اردن آمده‌اند تا تعمید بگیرند و یحیی آنان را مارهای سمی خطاب می‌کند. شاید اینگونه خطاب شدن آنها توسط یحیی عجیب به نظر آید ولی او در واقع به کیفیت قلبشان اشاره می‌کند که پر از گناه است. گناه همچون یک مار، پست و منزجر کننده است. گناه بسیار خطرناک بوده و باید از آن دوری کرد. شاید فکر کنیم که کارهایمان آنقدرها هم بد نیستند ولی حقیقت چیزی دیگر است؛ کارهای ما واقعا بد هستند. خداوند مقدس و بی‌عیب است و هیچگاه عملی که بر اساس محبت نباشد را انجام نمی‌دهد.

فریسیان که گروهی از عالمان دینی بودند و شریعت را به خوبی پیروی می‌کردند نیز در میان گروهی که نزد یحیی رسید، حضور داشتند. مردم اسرائیل هیچگاه خودشان را به اندازه‌ی علمای دین مقدس نمی‌دانستند. آنها کنیسه‌هایی داشتند که در آن، خدا را پرستش کرده و درباره‌ی او می‌آموختند. آنان عهد قدیم را مطالعه کرده و تمام تلاششان را می‌کردند تا خواسته‌های خدا را به انجام برسانند. این درحالی است که خدا می‌تواند درون قلب انسانها را ببیند. او می‌تواند خشمی که از برادران یا خواهرانمان داریم را ببیند. او می‌داند که چه زمانی حسود یا ناشکیبا هستیم، حتی اگر دیگران متوجه نشوند! این گناهان از نظر بسیاری از ما کوچک به نظر می‌آیند و با خود می‌گوییم هرچه باشد بت‌پرستی یا زنا نکرده‌ام! مشکل اینجا است که ما قدوسیت و پاکی خداوند را درست متوجه نشدیم. اگر می‌توانستیم درک بهتری از قدوسیت خدا داشته باشیم، آنگاه بهتر متوجه می‌شدیم که گناهان ما چقدر قلب او را آزرده و دنیای ما را ویران می‌کند. هدف یحیی از مار خواندن علمای دین این بود که آنها با وارد شدن شوکی قوی، متوجه عمق گناهانشان شوند. مار در کتاب مقدس کنایه‌ای از شیطان است و از نظر خداوند اگر انسان از گناهانش توبه نکند، در دستان شیطان قرار دارد.

توبه به معنای بازگشت از گناه است. توبه یک تغییر کامل در برخورد، عمل و افکار نسبت به گناه است؛ به این معنا که کاملاً به سمت خدا برگردیم. این توبه اولین قدم است ولی کافی نیست. یحیی می‌گوید مردم باید ثمره‌ای بیاورند که نشان دهنده‌ی توبه آنها باشد. شاید برایتان جالب باشد که این ثمرات چه چیزهایی هستند. آنانی که این صحبت‌ها را به صورت مستقیم از یحیی شنیدند نیز با همین پرسش مواجه بودند. پاسخ یحیی در آیات ۱۰-۱۴ همین فصل وجود دارد. یحیی به آنها می‌گوید هرکه دو جامه دارد، یکی را به کسی بدهد که ندارد و همچنین غذای خود را با مستمندان تقسیم کند. مردم در آن زمان بسیار فقیرتر از دوران مدرن امروز بودند و اکثرشان تنها یک دست لباس داشته و حتی برخی تنها به اندازه‌ی یک روزشان غذای کافی برای خوردن داشتند. با این حال، یحیی می‌گوید هرکه کمی بیشتر از دیگران دارد، با آنها به اشتراک بگذارد. ولی امروزه ما اغلب بیشتر از نیازمان داریم. درست است که ویروس کورونا در حال گسترش به همه جا است و تحریم‌های اقتصادی فشار بسیار زیادی را به آن دسته از ما که در وطنمان زندگی می‌کنیم، وارد می‌آورد ولی بخشنده بودن نشانه‌ای از اعتماد و ایمان ما به خداوندی است که می‌تواند همه‌ی نیازهایمان را برآورده سازد. این بدان معنا نیست که هیچگاه گرسنه نخواهیم بود بلکه یعنی به اندازه‌ی کافی خواهیم داشت. از آنجایی که همیشه منابعمان پر بوده و بیشتر از نیازمان داشتیم، بسیار سخت‌مان است که بخواهیم به خداوند اعتماد کنیم ولی باید آن را تمرین کنیم.

گروه دیگری که از یحیی می‌پرسند مشخصاً باید چه کاری انجام دهند تا این ثمره را بیاورند، باج‌گیرها (مالیات‌گیرها) بودند. یحیی به آنها می‌گوید که بیشتر از آنچه می‌بایست جمع کنند، از کسی نگیرند. باج‌گیرها معمولاً بیشتر از میزان تعیین شده از مردم مالیات می‌گرفتند و برای خودشان برمی‌داشتند. سربازها نیز همین سوال را مطرح کرده و چنین پاسخ گرفتند که نباید با تحدید و دروغ از کسی اخاذی کنند بلکه به درآمد خودشان راضی باشند.

پول یا ثروت یکی از موضوعات مهم در انجیل لوقا است. اینطور به نظر می‌آید که ما انسانها تمایل زیادی به پول پرستی داریم. ثروت برای ما تبدیل به اطمینان و امنیت شده و آن را می‌پرستیم. بسیاری نیز برای به دست آوردنش دست به هر کار گناه‌آلود و ناپسندی می‌زنند. شاید بگویید "من این کار را انجام نمی‌دهم" ولی در قلبتان چه طور؟ آیا تا به حال حساب و کتاب کرده‌اید که درآمدتان باید چقدر باشد تا بتوانید مبلغ بیشتری را برای کار خاصی مثلاً برای فرزندان‌تان پس انداز کنید؟ اگر اعتمادمان به خداوند است، درآمد بیشتر و پس انداز بیشتر نباید اولویت ما باشد. لطفاً اشتباه متوجه نشوید! حساب کردن دخل و خرج هیچ ایرادی ندارد. این کار زمانی خطرناک می‌شود که

برای تقسیم کردن منابعی همچون خوراک، پوشاک و پولمان با آنانی که نیازمند هستند دچار مشکل شویم. اعتماد ما باید به مسیح باشد نه به پول داخل جیبمان!

یحیی به مخاطبانش هشدار می‌دهد که فکر نکنند فقط به خاطر اینکه از نسل ابراهیم هستند نیازی به توبه نداشته و نجات یافته‌اند. مردم به خاطر تعلق به گروه یا نسلی خاص نجات نمی‌یابند بلکه نجات به دلیل قربانی شدن مسیح امکان‌پذیر است. اگر ما این ثمرات توبه را به بار آوریم، آنگاه اثبات می‌کنیم که فرزندان خدا هستیم. اگر این ثمرات را نداریم، باید لحظه‌ای صبر کرده و از خودمان بپرسیم که آیا واقعاً جزئی از خانواده خداوند هستیم یا با روزی یک بار دعا کردن خودمان را مسخره کرده‌ایم؟!

متن‌های پیشنهادی برای مطالعه:

لوقا ۳: ۳-۱۴

پرسشها برای اندیشیدن:

آیا منابع مالی را تبدیل به تکیه‌گاه ایمن خود کرده‌ام؟ آیا بیشتر راجع به پول فکر می‌کنم؟

آیا همراه با توبه کردن، ثمرات آن را هم از خود نشان می‌دهم؟

دعا:

ای خدای قدّوس! درک قدوسیت تو برای ما دشوار است. لطفاً چشمانمان را باز کن تا زیبایی و پاکی تو را ببینیم. کمکمان کن تا قلب خود را بهتر شناخته و از گناهانمان دوری کنیم و به سمت تو حرکت کنیم. کمکمان کن تا همانند تو که همه چیز را برای دیگران فدا کردی، ما نیز بخشنده باشیم. لطفاً ما را به خاطر دل‌های خودخواهمان ببخش و قلبی تازه به ما عطا کن تا بتوانیم برای نیازهایمان بیشتر به تو اعتماد کنیم. در نام عیسی مسیح، آمین!